

yere|
gençlik
politikası

Antalya
Büyükşehir Belediyesi'ne

YEREL GENÇLİK POLİTİKASI ÖNERİLERİ

Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne Yerel Gençlik Politikası Önerileri Yeni Kuşak Kentsel Yaşam Sözleşmesi için Politika Önerileri

Haziran 2026

Yayına Hazırlayan
Gençlik Örgütleri Forumu

Gençlik Örgütleri Savunuculuk ve Sivil İzleme Programı (GOSSIP) Antalya Gönüllü Ekibi

Rabia Çavdar
Safiye Kara
Hilal Demirbaş
Dilara Paytoncu
Zehranur Demirkıran
Aleyna Ildız
Ayşe Nisa Kaya
Damla Taştepe
Armağan Atılğan
Mine Nur Demirkıran

Yerel Gençlik İhtiyaç Analizi Araştırma Ekibi

Prof. Dr. Ferhat Kentel
Dr. Can Ercebe
Aycan Şahin

Gençlik Örgütleri Savunuculuk ve Sivil İzleme Programı Uzmanı

Cengiz Kayhan

Yerel Gençlik Politika Belgesi Yazarları

Zelal Yalçın
Zehra Keleş

Gençlik Örgütleri Forumu
info@go-for.org | www.go-for.org | @gofortr
www.yerelgenclikpolitikasi.org

İçindekiler

Bu Belge Hakkında.....	3
Belgenin Hikayesi.....	4
Neye İnanıyoruz?.....	5
Bu Şehirde Genç Olmak: Antalya'nın Gençlik Portresi.....	6
Gençlerin Antalya'sı, Gençlerin Deneyimi.....	8
Gençlik Politikası Önerileri.....	9
1. Sağlık Hakkı ve İyilik Hali.....	9
1.1 Antalya'da Mevcut Durum.....	9
1.2 Gençler Ne Söylüyor?.....	9
1.3 Belediyede Mevcut Durum.....	10
1.4 Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	10
2. Barınma Hakkı.....	10
2.1 Antalya'da Mevcut Durum.....	10
2.2 Gençler Ne Söylüyor?.....	11
2.3 Belediyede Mevcut Durum.....	11
2.4 Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	11
3. Çalışma Hakkı ve Gelecek İnşası.....	12
3.1 Antalya'da mevcut durum.....	12
3.2 Gençler ne söylüyor?.....	13
3.3 Belediyede mevcut durum.....	13
3.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	14
4. Eğitim Hakkı ve Kendini Gerçekleştirme.....	14
4.1. Antalya'da mevcut durum.....	15
4.2. Gençler ne söylüyor?.....	15
4.3. Belediyede mevcut durum.....	16
4.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	16
5. Kamusal Yaşama Katılım ve Kentsel Aidiyet Hakkı.....	17
5.1. Antalya'da mevcut durum.....	17
5.2. Gençler ne söylüyor?.....	17
5.3. Belediyede mevcut durum.....	18
5.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	19
6. Demokrasi, Katılım ve Söz Hakkı.....	19
6.1. Antalya'da mevcut durum.....	20
6.2. Gençler ne söylüyor?.....	20
6.3. Belediyede mevcut durum.....	21
6.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	21
7. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği.....	22
7.1. Antalya'da mevcut durum.....	22
7.2. Genç kadınlar ne söylüyor?.....	22
7.3. Belediyede mevcut durum.....	23
7.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz.....	23
Bu Öneriler Bir Politika Metnine Dönüşürse Nasıl İzlenmeli?.....	24
Ortak Gelecek için Çözüm Ortaklığı.....	25
Ortak Bir Sorumluluk Çağrısı.....	26
Son Söz Yerine.....	27
Ek 1: İzleme Yapılan Hak Başlıkları*.....	28

Bu Belge Hakkında

Yerel Gençlik Politikası Programı, Gençlik Örgütleri Forumu'nun yerel yönetimlerin gençlik politikalarını hak temelli, katılımcı, kapsayıcı ve hesap verebilir bir zeminde güçlendirmek amacıyla yürüttüğü bir programdır. Program, gençleri yalnızca belediye hizmetlerinden yararlanan bir grup olarak değil; kentin bugününü ve geleceğini etkileyen kararların asli öznesi, yerel demokrasinin kurucu aktörü ve hak sahibi yurttaşları olarak ele almaktadır.

Bu program kapsamında İzmir, Antalya ve Eskişehir'de gençlerin gündelik yaşam deneyimlerinden, gençlik örgütlerinin sahadaki birikiminden, belediyelerin kurumsal kapasitesinden ve yerel paydaşların uzmanlığından beslenen çalışmalar yürütüldü. Gençlerle, gençlik örgütleriyle, belediye birimleriyle, gençlik çalışanlarıyla ve kentte gençlik alanına temas eden farklı aktörlerle yapılan görüşmeler, atölyeler ve katkı süreçleri bu metnin temelini oluşturdu. Bu nedenle bu belge, yalnızca teknik önerilerden oluşan bir metin değil; gençlerin deneyimlerini, yereldeki ihtiyaçları ve birlikte üretilen çözüm başlıklarını görünür kılan bir çalışma olarak ortaya çıktı.

Başlangıçta hedefimiz, bu çalışmanın belediyelerle birlikte sahiplenilecek ve gençlere karşı kamusal bir taahhüt niteliği taşıyacak yerel gençlik politikası belgelerine dönüşmesiydi. Ancak Türkiye'de 19 Mart sonrası derinleşen siyasi belirsizlik, yerel yönetimler üzerindeki idari ve yargısal baskılar, gençlerin ifade, örgütlenme ve katılım alanlarını daraltan koşullar bu sürecin planlandığı biçimiyle tamamlanmasını güçleştirdi. Bu nedenle bu çalışma, bugün için resmi bir yerel gençlik politikası belgesi olarak değil, GoFor tarafından hazırlanan bir politika önerileri metni olarak yayımlanmaktadır.

Bu durum, ortaya çıkan emeğin eksildiği ya da sürecin tamamlandığı anlamına gelmemektedir. Aksine, bu metni gençlerle birlikte kurulan ortak hafızanın, yerel yönetimlere yöneltilen açık bir çağırının ve Antalya'da gençlik alanında çalışan herkesin kullanabileceği kamusal bir kaynağın parçası olarak görüyoruz. Bu belgeyi açık kaynaklı bir referans olarak paylaşıyoruz; çünkü Antalya'da gençlik çalışması yürüten ya da yürütmek isteyen belediye birimlerinin, gençlik örgütlerinin, sivil toplum kuruluşlarının, üniversitelerin, meslek odalarının, mahalle örgütlenmelerinin, araştırmacıların ve gençlerin bu önerilerden faydalanmasını önemsiyoruz.

GoFor olarak bu belgenin, Antalya'da gençlik alanında çalışan tüm aktörler için yol gösterici ve kullanışlı bir kaynak olmasını umuyoruz. En büyük dileğimiz ise başta belediyeler olmak üzere ilgili tüm kurumların bu önerileri gençler ve gençlik örgütleriyle birlikte sahiplenmesi; bu ortak emeğin zaman içinde Antalya'nın yerel gençlik politikasına dönüşmesidir.

Yerel gençlik politikası yalnızca bir belediye belgesi değil, kentin gençlerle kurduğu ilişkinin niteliğini belirleyen politik bir taahhüttür. Bu taahhüdün gerçek anlamda hayata geçebilmesi

için gençlerin sözünün, örgütlü mücadelesinin ve kentte eşit yurttaş olma talebinin sürecin merkezinde yer alması gerekir. Gençlik Örgütleri Forumu olarak Yerel Gençlik Politikası Programı'nın bu aşaması sona erse de, bu önerilerin Antalya'da ve programın yürütüldüğü diğer şehirlerde yerel gençlik politikalarına dönüşmesi için gerekli iletişimi, savunuculuğu ve izleme çalışmalarını sürdürme irademizi koruyoruz.

Belgenin Hikayesi

"Bir şeyin var olması yetmiyor. Ona ulaşabiliyor muyuz, gerçekten gence göre mi tasarlanmış, sözümüz orada duyuluyor mu; asıl mesele bu."

Bir gencin kentle kurduğu ilişki; sabah hangi otobüse binebildiğinden gece nerede ve nasıl koşullarda barınabildiğine, hangi kapının kendisine açıldığından hangi masada sözünün ciddiye alındığına kadar uzanan ince bir ağ üzerinden şekilleniyor. "Gençlere hizmet" denildiğinde akla genellikle bir envanter geliyor: kurslar, merkezler, etkinlikler, projeler, sayılar. Bu envanter önemli, ama tek başına eksik bir resim sunuyor. Çünkü bir hizmetin kâğıt üzerinde var olması ile gencin o hizmete gerçekten ulaşabilmesi arasında genellikle bir mesafe oluyor. Bu belge gençlerle imkanlar arasındaki mesafeyi görünür kılıyor ve bu mesafeyi kısaltmak için yol haritası çiziyor.

Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik olarak gençlik politikası önerileri belgesi hazırlanırken iki yol vardı. Birincisi, masa başında bir çerçeve kurmak; iyi niyetli, kapsamlı, ama gençlerin gündelik hayatından uzak kalma riski taşıyan bir metin üretmek. İkincisi, gençlerin kendi gözüyle topladığı verilerden yola çıkmak ve politikayı bu deneyimin üzerine inşa etmek.

Biz ikincisini seçtik.

Bu belgenin arkasında, Gençlik Örgütleri Savunuculuk ve Sivil İzleme Programı (GOSSİP) kapsamında 15 gencin 2025 yılının Ekim - Aralık ayları arasında yürüttüğü bir sivil izleme çalışması yatıyor. Gençler, Antalya'da Sağlık ve iyilik halinden barınma ve konuta, ekonomi ve gelecek inşasından eğitim ve yetenek inşasına, kentsel aidiyet ve sosyal yaşamdan demokrasi, katılım ve söz hakkına uzanan başlıklara sahadaki deneyimleri üzerinden baktı. Bu başlıklar soyut kavramlar olarak değil, gençlerin günlük hayatındaki karşılıklarıyla ele alındı. Belge incelediler, belediye birimleriyle görüştüler, başvuru denemeleri yaptılar, akranlarının deneyimlerini topladılar. Gençlerin çıkardığı sonuçlar, bu belgenin omurgasını oluşturdu.

Bizim için gençler; haklarında politika yapılan bir grup değil, politikanın bizzat öznesidir. Gençlerin sözü, hazır bir metni onaylatmak için değil, o metnin çerçevesini birlikte kurmak için alınır. Bu nedenle Gençlik Politikası Önerileri Belgesi her şeyden önce gençlerin emeğini

yansıtır. İzleme sürecinde gençler yalnızca veri toplamadı; soruları kendileri kurdu, çerçeveyi kendileri çizdi, önceliği kendileri belirledi. Bu yüzden belgedeki ses, yalnızca "gençlere dair" değil, aynı zamanda bizzat "gençlerin" sesi.

Bu belge Antalya Büyükşehir Belediyesi için uygulanabilir, izlenebilir ve gençlerin gündelik yaşamına temas eden gençlik politikası önerileri sunuyor. Soyut bir manifesto değil, somut hak ve ihtiyaç alanlarında açık hedefler içeriyor. Politika belgeleri yaşayan, geri bildirim aldıkça güncellenen çerçevelerdir. Bu belge de bir son söz olarak değil; Antalya'da gençler ile belediye arasında daha eşit, daha şeffaf ve daha katılımcı bir ilişkinin ilk adımlarından biri olarak okunmalıdır.

Neye inanıyoruz?

Bu bölüm sadece bir ilkeler listesi değil; bizim için belgenin üzerine kurulduğu zemin. Burada yazan her cümle, Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik olarak bir kararı alırken ya da bir hizmeti tasarlarken referans alacağı pusula olarak tasarlandı. Sonraki tüm politika alanları ve gençlere verilmesini talep ettiğimiz sözler, gücünü bu temel ilkelerden alacak.

Gençlik bir geçiş değil, şimdiki zamandır. Antalya'da 18 ile 35 yaş arasında olmak, "hayata hazırlık dönemi" değil; tam, bütün ve saygıya layık bir hayat evresidir. Gençleri "gelecek nesil" olarak değil, kentin bugünü üzerinde söz sahibi olan "eşit birer yurttaş" olarak görüyoruz. Belediye kararlarında gençlerin yalnızca politikalardan "etkilenecek" bir grup değil, o politikayı bizzat tasarlaması gereken asli aktörler olduğunu savunuyoruz. Bugünkü ihtiyaçların, "gelecek bir gün" için değil, bugün karşılanmayı hak ettiğine inanıyoruz.

Hizmetler lütuf değil, ödevdir. Barınma, ulaşım, sağlık, güvenli kamusal alan ve kültüre erişim; bunlar belediyenin gençlere sunduğu birer "iyilik" değil, gençlerin bu kentte yaşadığı için sahip oldukları haklarıdır. Gençler hizmet talep ederken bir gerekçe sunmak ya da "minnet" duymak zorunda değil. Belediyenin görevi, sunduğu her desteği (yemek, barınma, burs) bir sosyal yardım değil, gencin hakkı ve belediyenin en asli ödevi olarak tanımlanmalıdır.

Özne olarak tanınmak gençlerin hakkı. Gençleri pasif bir "yararlanıcı" ya da "ihtiyaç sahibi" kitle olarak görmeyi reddediyoruz. Gençleri etkileyen hiçbir politika, gençlerin katılımı olmadan yapılamaz. Bizim için katılım; sadece bir toplantıya davet edilmek değil, kararın gidişatını gerçekten değiştirebilmektir. Yaptığımız izleme çalışması bize şunu gösterdi; gençler ne istediğini çok iyi biliyorlar. Asıl sorun, söylediklerinin kurumsal mekanizmalarda karşılık bulup bulmadığını görememek. Bu şeffaf köprüünün kurulmasını gerektiğini düşünüyoruz.

Misafir değil, kentin asli sahibi gençlerdir. Antalya'nın dünya kenti olma vizyonu ile gençlerin "kendi şehrinde yabancılaşma" riski arasındaki dengeyi kurmak belediyenin sorumluluğundadır. Turizm odaklı yapı içinde genci bir "geçici misafir" gibi gören anlayış

değiştirilmelidir. Şehrin sahilinden meydanına, kentsel tasarımdan kültürel hayatına kadar her alanda öncelik gencin ihtiyaçları olmalıdır. Antalya, gencin potansiyelinin karşılık bulduğu bir dayanışma kentine bu sayede dönüşebilir.

Çoğulculuk ve fırsat eşitliği her zaman masada olmalıdır. Antalya; farklı arka planlardan, kimliklerden, inançlardan ve yaşam biçimlerinden gelen gençlerin ortak evi. Bu çeşitliliği korumak ve beslemek kentin bir taahhüdü haline gelmelidir. Hiçbir politika belirli bir gençlik profilini merkeze alarak diğerlerini görünmez kılamaz. Gencin kim olduğu, bu belgeden yararlanma hakkını ortadan kaldırmaz; aksine belediyenin gence yönelik kapsayıcılık sorumluluğunu artırır.

Hayata tutunmak değil, insanca yaşamak. Saha araştırması bir gerçeği çok net söyledi: Antalya'da pek çok genç hayatını "idare ederek", hesap yaparak ve bir şeylerden vazgeçerek kuruyor. Belediyenin sorumluluğu yalnızca acil ihtiyaçları gidermek değildir. Asıl görevi; gencin plan yapabildiği, biriktirebildiği, kente ait hissedebildiği bir "güvence mimarisi" oluşturmaktır. Gençlik politikası kriz yönetimi değil, gencin yaşam kalitesini koruyacak kalıcı bir dayanıklılık zeminidir.

Şeffaflık, hesap verebilirlik ve güvenli itiraz zemini belediyenin gençlere borcudur. Bu belgedeki politika önerileri bir kez yayımlanıp çekmeceye kaldırılmamalıdır. "Nasılsa bir şey değişmeyecek" duygusunu kırmak bu belgenin en temel iddiasıdır. Gence verilecek sözlerin takibinin yapılabilmesi için şeffaf veri paylaşımı ve geri bildirim döngüleri kurumsallaşmalıdır. Daha da önemlisi; genç belediyeyi eleştirdiğinde veya itiraz ettiğinde herhangi bir bedelle karşılaşmayacağı (burs kesilmesi vb.), sesini özgürce duyurabileceği o "güvenli alan" gence garanti edilmelidir.

Bu Şehirde Genç Olmak: Antalya'nın Gençlik Portresi

Antalya; yüksek üniversite nüfusu, sürekli göç alan demografik yapısı ve turizmin yarattığı devasa hareketlilikle kendine özgü bir şehir. Bu dinamikler Antalya'yı gençler için hem büyük bir fırsat denizi hem de beklenmedik kırılğanlıkların alanı haline getiriyor.

Aşağıdaki sayılar sadece birer istatistik değil; yüz binlerce gencin bu kentteki yaşam alanını belirleyen sınırları çiziyor.

YEREL
GENÇLİK POLİTİKASI
ÖNERİLERİ

	Toplam	Kadın / Erkek
NÜFUS		
Toplam nüfus (2023)	2.777.677	1.380.663 / 1.397.014
18-35 yaş genç nüfus	716.072 (%25,77)	349.440/366.632
Merkez ilçelerde yoğunlaşma	Kepez, Konyaaltı, Muratpaşa	ilçe bazlı yaş verisi yok
Ortanca yaş	~35,6 (2022)	erkek: ~35,1 / kadın: ~36,1
EĞİTİM VE BARINMA		
Üniversite sayısı	5	—
Üniversite öğrencisi sayısı (2025)	83.671	41.276 / 42.395
KYK yurt kapasitesinin öğrenci nüfusunu karşılama oranı	~%26,5	—
Belediye yurt kapasitesi	475 kişi (280 kadın / 195 erkek)	—
İSTİHDAM VE NEET		
Genç işsizlik oranı (18–24 yaş)	%11	genç kadınlarda %23
Genç kadın işsiz oranı	%23	—
Ne eğitimde ne istihdamda – NEET (15–29 yaş)	il bazlı veri yok	—
Genç kadın NEET oranı	il bazlı veri yok	—

Kaynak: TÜİK ADNKS 2023; YÖK 2023; KYK; İŞKUR Antalya İşgücü Piyasası Araştırması 2024; Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik olarak Gençlik Örgütleri Forumu GoFor Bilgi Edinme Dilekçesi Cevabı 2024; Antalya Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik olarak Gençlik Örgütleri Forumu Gençlik Politika Belgesi 2025; yerelgenclikpolitikasi.org

Bu sayılar bir çerçeve sunuyor ama biz kenti bu rakamların ötesinde, gencin gözünden görmeyi seçiyoruz. Saha araştırmasında gençlerden duyduğumuz Antalya portresi, kağıt üzerindeki çok daha derin:

Gençlerin Antalya'sı, Gençlerin Deneyimi

Antalya'da genç olmanın tek bir tarifi yok; çünkü bu şehirde genç olmak, gencin kim olduğuyla ve nerede durduğuyla doğrudan ilgili.

Genç için Antalya; dünyanın her yerinden insanla tanışabildiği, büyük bir üniversite kentinin enerjisini soluduğu, denizin ve güneşin sunduğu o özgürlük hissini yaşadığı bir şans olabilir. Şehrin büyümesi gençlere yeni kapılar açıyor, enerjisi ile besliyor olabilir.

Ancak aynı şehirde tablonun farklı gençler için daha karmaşık olduğu anlar da var: Kiranın bütçeleri aştığı, kampüse ulaşmaya çalışırken daha güne başlamadan yoran, bir sorun dile getirdiğinde muhatap bulunamayan o anlar... Kentin o hareketli ve parıltılı atmosferinin gençleri bazen dışarıda bıraktığını biliyoruz.

Pek çok genç için bu iki duygu aynı anda yaşanabiliyor. Aynı gün içinde hem bu şehrin sahibi hem de yabancı gibi hissedebiliyorlar.

Antalya'daki 716 bin gencin her biri farklı ilçelerde, farklı koşullarda ve farklı deneyimlerle yaşıyor. Hepsinin birleştiği tek bir gerçek var: Bu şehir gençlerin şehri.

Gençliği bir "geleceğe hazırlık dönemi" olarak değil, şu an yaşadıkları "asıl hayat" olarak kabul ediyoruz. Bu portreyi dürüstçe ortaya koyuyoruz; çünkü ancak mevcut eksiklikleri gençlerle birlikte kabul ettiğimizde, bu kenti gerçekten gençler için ve gençlerle birlikte değiştirebiliriz.

Gençlik Politikası Önerileri

1. Sağlık Hakkı ve İyilik Hali

Bu şehirde gencin sadece sağlıklı olması veya hastalandığında tedaviye ulaşabilmesi değil; ruhsal, fiziksel ve sosyal olarak tam bir iyilik hali içinde olmasını talep ediyoruz. Sağlık hizmetine erişirken gencin cebindeki paraya, yaşadığı ilçeye veya kimliğine bakılmaksızın "eşit yurttaş" olarak karşılanmasını sağlayacak bir güvencenin örülmesi gerekir.

1.1 Antalya'da Mevcut Durum

Antalya, kağıt üzerinde Türkiye'nin en iyi sağlık altyapısına sahip üçüncü şehri olarak görünüyor. Ancak bu genel başarı tablosu, gencin gündelik hayatındaki bariyerleri ortadan kaldıramıyor. Veriler 100 bin kişiye düşen hekim sayısının arttığını söylerken; saha araştırmasında gençlerin randevu zincirlerinde kaybolduğunu, bir biyopsi sonucunun peşinde "doktorun hastayı unutacağı kadar" uzun süreler beklediğini gördük.

Özellikle bağımlılıkla mücadele gibi kritik alanlarda, çocuk ve ergenlere yönelik (ÇEMATEM) hizmetlerin sadece Alanya'da ve ayaktan verilmesi, merkeze uzak ilçelerde yaşayan binlerce genç için bu hizmetin "yok" hükmünde olması demektir. Bu tabloyu biliyoruz; istatistiklerin başarısı değil, gencin hizmete ulaşırken harcadığı zaman ve yorgunluk merkeze alınmalı.

Ancak dürüst olmak gerekiyor: sağlık alanındaki yetersizliklerin büyük bölümü belediyenin tek başına çözebileceği sorunlar değil. Hastane kapasitesi, hekim sayısı, ÇEMATEM gibi uzman tedavi hizmetleri İl Sağlık Müdürlüğü'nün ve Sağlık Bakanlığı'nın yetki alanında. Şehir Hastanesi'nin merkeze olan uzaklığı maalesef bir belediye kararıyla değişmiyor.

Ama bu, belediyenin elinin kolunun bağlı olduğu anlamına gelmiyor. Belediyenin de yapabilecekleri var.

1.2 Gençler Ne Söylüyor?

Saha araştırmasında gençler bize çok net bir cümle kurdu: "İmkânı olan destek alıyor, olmayan düşüncelere dalıyor." Psikolojik desteğin Antalya'da fiilen bir "lüks" haline geldiğini, bir terapi seansının gencin bir aylık mutfak masrafına denk düştüğünü duyduk.

"İmkânı olmayan bir kişi hobi edinemiyor. Edinemediği için de düşüncelere dalıyor. O düşünceleri içerisinde boğuluyor." (Kadın, 19, Öğrenci)

Sağlık hizmetinin merkezden "dağ başına" (Şehir Hastanesi) taşınmasının yarattığı erişim krizini ve "şehir değiştiriyor gibi hastaneye gitmek" zorunda kalmanın yarattığı öfkeyi biliyoruz.

"Şehir Hastanesi'ni yaptık. Şehir Hastanesi nerede? Dağda... Yani ben evimin önünden tramvaya binip gittiğim hastane için neden neredeyse şehir değiştiriyor gibi başka yere gideyim ki?" (Kadın, 20, Öğrenci)

1.3 Belediyede Mevcut Durum

Antalya'da belediyenin sağlık alanındaki mevcut çalışmaları, bugüne kadar daha çok "eğitim ve farkındalık toplantıları" düzeyinde şekillenmiştir. Psikososyal destek alanında atılan somut adımlar ise gençlerin iyi olma hâlini desteklemek açısından önemli bir başlangıç sunmaktadır. Ancak izleme sonuçları bize şunu hatırlattı: Gencin daha fazla kapısını çalabileceği farklı disiplinlerden uzmanlara ihtiyacı var.

1.4 Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

- 1. Ruh Sağlığı Bir Lüks Değil, Kentsel Bir Hak Olmalıdır.** Ücretsiz psikolojik danışmanlık hizmeti gencin en temel hakkı olarak tanımlanmalıdır. Kapasitenin sadece merkezde değil, ilçelerde de artırılmasını; özellikle ailesinden ayrılarak bu şehre gelen üniversite öğrencileri için "damgalanma" korkusu yaşamayacakları, anonim ve güvenli destek ağları kurulmasını öneriyoruz.
- 2. Koruyucu Sağlık ve Bağımlılıkla Mücadelede Aktör Olunmalı.** Sağlık sisteminin randevu yükü altında gençler ezilmemeli. Aşılar, cinsel sağlık ve bulaşıcı hastalıklar konusunda sadece bilgi veren değil; genci yönlendiren ve yerel düzeyde destek sunan bir mekanizma kurulmalıdır. Bağımlılık alanında ise "kriz anını" beklemeden; erken uyarı ve danışmanlık ağları mahalle düzeyine indirilmelidir.
- 3. Kıyılar ve Spor Alanları Gençlerin Sahasıdır.** Antalya'nın doğası ve kıyıları turizmin değil, önce gencin sağlığının güvencesidir. Halk plajlarının ve spor alanlarının sadece "var olması" yetmez; buraların gençler için güvenli, temiz ve ticari baskıdan uzak olmasını öneriyoruz. Spor alanları gencin ücretsiz nefes alanları olarak yeniden kurgulanmalı; çevre sağlığı projelerinde gençler "eğitilecek bir grup" olarak değil, kenti koruyan bir "uygulayıcı" olarak görülmelidir.
- 4. Şeffaf Veri ve Kesintisiz İletişim Sağlanmalı.** Sağlık alanındaki iletişimin belediye reklam, duyuru panolarından değil, gencin aktif olduğu mecralardan yürütülmesini öneriyoruz. Kaç gencin destek aldığını, bekleme sürelerinin ne kadar olduğunu ve hangi ilçede hangi hizmetin eksik kaldığını şeffaf bir şekilde raporlanmasını öneriyoruz.

2. Barınma Hakkı

Barınmanın genç için kısıtlı seçenekler içerisinde geçen bir "hayatta kalma mücadelesi" değil; erişilebilir, mahremiyetine saygı duyulan, özerkliğini koruyan ve kentin imkanlarına erişimini sağlayan bir "temel hak" olduğunu savunuyoruz. Antalya'da gençlerin güvenli, erişilebilir ve güvenceli konutlarda barınabilmesi için gerekli koşulların oluşturulması, belediyenin en asli sorumluluklarından biri olarak ele alınmalıdır.

2.1 Antalya'da Mevcut Durum

Antalya'da üniversite eğitimi alan yaklaşık 90 bin genç bulunuyor. Bu, her yıl orta ölçekli bir şehrin nüfusuna denk gelen büyük bir öğrenci kitlesinin Antalya'ya gelmesi ve barınma

ihtiyacı duyması anlamına geliyor. Belediye bugün 475 kişilik yurt kapasitesiyle hizmet veriyor. Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun ise toplam 21.870 öğrenci kapasiteli 14 yurdu bulunuyor. Bu sayılar mevcut ihtiyacın tamamını karşılamaya yetmese de gençlerin barınma hakkını güçlendirmek için atılmış önemli adımlar.

Antalya'da hiçbir öğrencinin barınma kaygısı yaşamaması için kapasite büyütülmeli, yeni yurt yatırımlarıyla daha fazla gence güvenli ve erişilebilir yaşam alanları sunmak hedeflenmeli.

2.2 Gençler Ne Söylüyor?

Saha araştırmasında bize en çok kurulan cümle: "Sadece hayal kuruyorum." Antalya'da tek başına eve çıkmanın artık genç için ulaşılamaz bir lüks haline geldiğini biliyoruz.

"Evet 30'a yakın fiyatlar... O yüzden tek çıkabilsem diye hayal kuruyorum. Sadece hayal kuruyorum... o ucuza gördüğüm evlere bakıyorum, ya halleri çok kötü oluyor ya konumları çok kötü oluyor... İşte yurtta kalıyorum. Yurtta da çok sıkıntı..." (Kadın, 20, Öğrenci)

Çalışan bir gencin bile "memur kefil" bariyerine çarptığını, asgari ücretin kiralar karşısında nasıl eridiğini duyduk. Yurtların gençler için sadece birer "yatakhane" olduğunu, nefes alacak alan bulunmadığını ve sosyal hayatın akşam olduğunda yurt duvarları arasında sıkıştığını biliyoruz.

"Şimdi mesela gençlik merkezi olmasa çoğu arkadaşım ya yurtta, ya evde oturacak. Burası belediyeim için tek çıkış oldu. Burada etkinlik oluyor, kurs oluyor, en basitinden derdimizi paylaşılabiliyoruz. Burası [GSB Gençlik Merkezi] olmasa sosyalleşemeyeceğiz " (Erkek, 20, Öğrenci)

Genç için barınma; sadece dört duvar değil, bu kentte bir "yetişkin" olarak tanınma mücadelesidir. Bu süreç kolaylaştırılmalıdır.

2.3 Belediyede Mevcut Durum

Bugüne kadar belediye gençlerin barınma ihtiyacına yurtlar, çamaşırhane hizmetleri, su indirimi ve sıcak çorba ikramı gibi "destek kalemleri" ile cevap vermeye çalıştı. Bu müdahalelerin gencin gündelik hayat maliyetini bir nebze hafıflettiğini biliyoruz. Ancak izleme raporlarımız bize şunu gösterdi: Barınma sorunu sadece destek paketi ile çözülemez. Mevcut yurtların kapasite yetersizliği, yönetim süreçlerinde gencin yeterince söz sahibi olmaması ve hizmetin etkisinin yeterince denetlenememesi en büyük yapısal sorunlar. Artık konut piyasasındaki güvencesizliğe karşı gencin yanında daha güçlü şekilde duran bir belediyeciliğe geçilmeli.

2.4 Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

5. **Konut Güvencesinde "Kefilin" Belediye Olmalı.** Kira piyasasında karşılaşılan "memur kefil" ve "güvensizlik" bariyerlerini aşılması için gençler belediyeyi yanında görmeli. Gençlere uzun süreli ve uygun fiyatlı konut sağlayan ev sahiplerine yönelik teşvik modelleri geliştirilmelidir. Amacı, gencin sadece yurtlara mahkum kalmadığı, kent içinde onurlu bir kiracı olarak var olabildiği bir zemin oluşturmaktır.
6. **Belediyenin Sağladığı Öğrenci Yurtlarında Kararlara Gençler de Katılmalı.** Yurtların kapasitesini artırmak tek başına yeterli değil. Bu alanların gencin yönettiği, kuralları gençlerle birlikte belirlenen özgürlük alanlarına dönüşmesi gerekiyor. Yurt yönetimlerinde gençlerin katılımını güvenceye kavuşturacak mekanizmalar kurulmalıdır. Yurtlarda kalan her gencin, kaldığı yerin kalitesini denetleyebildiği ve iyileştirme süreçlerine doğrudan dahil olduğu şeffaf bir sistem inşa edilmelidir.
7. **Sosyalleşme ve Yaşam Alanları Genişletilmelidir.** Barınmanın yurt binasının kapısında bitmediğini biliyoruz. Özellikle kampüs çevresinde ve merkezden uzak ilçelerde; akşam saatlerinde de açık, ücretsiz, internete ve gıdaya erişimin olduğu, gençlerin ders çalışabileceği veya sadece arkadaşlarıyla vakit geçirebileceği "genç dostu sosyal alanlar" mahalle düzeyinde yaygınlaştırılmalıdır.
8. **Bütüncül Sosyal Destek ve Şeffaf Takip.** Su aboneliği desteği, ücretsiz çamaşırhane ve eşya bankası gibi projeler geliştirilerek sürdürülmelidir. Ancak her yıl kaç gencin barınma başvurusu yaptığı, kaçının yerleşebildiği ve geri kalanlar için hangi kira destek modellerinin uygulandığı şeffaf bir şekilde paylaşılmalıdır. Belediye için başarı; gencin "barınacak yerim var mı?" kaygısından kurtulup, "bu şehirde nasıl bir gelecek kurabilirim?" sorusuna odaklanmasını sağlayabilmek olmalıdır.

3. Çalışma Hakkı ve Gelecek İnşası

Çalışmanın genç için bir "hayatta kalma mücadelesi" ya da "geleceğine dair belirsizlikle baş etme stratejisi" değil; emeğinin karşılığını aldığı, liyakatinin görüldüğü ve geleceğine dair bir zemin kurabildiği temel bir hak olduğunu savunuyoruz. Gencin Antalya'da onurlu koşullarda, güvenceli bir biçimde çalışabilmesi ve bunun yalnızca geçinmek için değil, gerçekten bir hayat inşa etmek için yeterli olmasını belediye var gücüyle desteklemelidir.

3.1 Antalya'da mevcut durum

İŞKUR tarafından düzenlenen Antalya'nın 2024 İşgücü Piyasası Araştırması'na göre 18-24 yaş aralığındaki genç işsiz oranı yüzde 19,30. Yani bu şehirde 18-24 yaş aralığındaki her 5 gençten biri işsiz.

Antalya'nın ekonomisi büyük ölçüde turizme yaslanıyor; bu da çalışma hayatı ritmini doğrudan etkiliyor. Mevsimlik, güvencesiz, düşük ücretli işler; genç için yoğun sezonda iş bulma, kışın ise ne yapacağını bilememe döngüsü yaratıyor. Üstüne bir de hızla yükselen yaşam maliyeti eklenince, çalışmak genç için geçinmeye bile yetmez hale gelebiliyor.

Bir de şu var: genç eğitimini tamamladı, iyi bir bölüm okudu, staj yaptı ama iş piyasası buna göre tasarlanmamış. Mezuniyet sonrası dönem çoğu zaman "ne yapacağım?" sorusuyla

başlıyor ve cevabı bir türlü netleşmiyor. Yüksek lisans, belirsizliği ertelemenin yolu haline geliyor; girişimcilik söylemi ise güvencesizliği çoğu zaman büyütüyor.

3.2 Gençler ne söylüyor?

Antalya'da çalışma hayatı, genç için yalnızca "geçinmek" ya da "ayakta kalmak" meselesi değil. Emeğinin karşılığını alıp alamamak, kendi kuşağının imkânlarını öncekilerle karşılaştırmak, geleceğe dair bir şey hayal edebilmek; bunların hepsi bu hikâyenin içinde. Kentin turizm odaklı ekonomik yapısı çalışma hayatının ritmini doğrudan belirliyor. Gençler çalışmayı çoğu zaman bir "ilerleme" aracı olarak değil, mevcut yaşamı sürdürebilmenin zorunlu koşulu olarak tarif ediyor. İnsanca yaşam, gencin emeğiyle elde edilebilir olmaktan giderek uzaklaşıyor.

"İnsanca yaşama şartlarına ulaşabilmemiz için hayatımızı feda etmemiz gerekiyor. Kiraya giden bir para, sosyal etkinlikler yok zaten." (Kadın, 24, NEET)

Okulu bitirince ne olacak sorusu da yanıtsız kalıyor. Yüksek lisans çoğu zaman gerçek bir kariyer hedefi değil, belirsizliği ertelemenin yolu oluyor.

"Zorlanmamak için diyoruz ki 'Hadi yüksek lisans yapalım.' Zaman öldürmek olarak bakıyoruz aslında." (Kadın, 22, NEET)

3.3 Belediyede mevcut durum

Çalışma hakkı, gençler açısından yalnızca bir işe yerleşmeyi değil; güvenceli, adil, erişilebilir ve ayrımcılıktan uzak koşullarda çalışabilmeyi kapsar. Büyükşehir belediyeleri, hem doğrudan işveren hem de yerel istihdam aktörü olmaları nedeniyle gençlerin istihdama geçişinde belirleyici bir role sahip. Belediye çalışanlarının üçte biri 18-29 yaş arasında. Yani pek çok genç masa başında veya sahada bu kentin işlerini yürütüyor.

Girişimciliği desteklemek için belediyenin hayata geçirdiği HUB Antalya, Genç Girişimciler İçin Destek Fonu, Kafe In Antalya, Youtuber ve Rap Stüdyosu, Dijital Gezgin Merkezi ve Work Ant Joy Paylaşımlı Ofis hala aktif olarak hizmet veriyor. Belediye bünyesinde Solar School – NEET Gençler İstihdam Projesi'ne 900'ü aşkın başvuru toplanmış; Akdeniz Yeşil Dönüşüm Akademisi, Biyoçeşitlilik ve İklim Projeleri gibi programlarla da belediye yeşil sektörde yeni kapılar açmaya çalışıyor.

Ama izleme süreci bazı şeyleri net biçimde ortaya koydu. Gençlerin beklentileri çok daha fazlası. Çalışma hakkı, bir girişimcilik hikâyesine sığmıyor. Mavi yaka çalışan da, mevsimlik işçi de, iş arayan da, NEET olan da bu şehrin genci ve hepsinin farklı ihtiyaçları var. İş hukuku ve çalışma hakları konusunda ulaşılabilir bilgi; ücretsiz kariyer danışmanlığı; hafta sonları da açık, kampüse yakın kurs merkezleri; sosyal medyada görünür staj ve iş ilanları isteniyor. Bize bir de önemli bir hatırlatma yaptı gençler: Sertifika vermek yetmiyor. Staj ve eğitim sonrası gerçekten işe geçişi sağlayan, sonuçları raporlanan bir sistem istiyorlar. Yerel üreticilere ve kooperatiflere öncelik verilmesini, tarım ve sürdürülebilir üretimde istihdam desteğinin ve aile

emeği ile çocuk işçiliğini önleyici mekanizmaların kurulmasını da talep ediyorlar. Bunların hepsini duyduk.

3.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

1. **Gençlerin Haklarını Bilmesi ve Kullanması için Tek Kapı Yeterli Olmalı.** Genç çalışma hayatına dair bir desteğe ihtiyaç duyduğunda, yönlendirme istediğinde ya da hak ihlaliyle karşılaştığında nereye gideceğini bilmemesi artık sorununun bir parçası olmamalı. Kariyer rehberliği, iş hukuku bilgisi, başvuru süreçleri ve hak savunuculuğu gibi desteklerin hem fiziksel mekânlarda hem de dijital kanallarda ücretsiz, sürekli ve erişilebilir biçimde sunulmasını öneriyoruz. İş arama sürecinde harcanan zamanın ekonomik maliyeti görülmeli ve bunu hafifletmek belediyenin sorumluluğu olarak kabul edilmeli.
2. **Kapsayıcı İstihdam Programları Hayata Geçirilmeli.** "Eğitim aldı, sertifika verildi" döngüsü kırılmalı. Mevcut programlar kalıcı ücretli istihdama, kooperatifçiliğe, sürdürülebilir üretime ve yeni nesil sektörlerle doğru genişletilmeli; gençlik kooperatifleri, yerel üreticilerle eşleştirme, yeşil ekonomi ve sosyal hizmet alanlarında pilot uygulamalar hayata geçirilmeli. Sunulacak mentorluk, eğitim ve yatırımcı buluşmaları merkeze sıkışıp kalmamalı; ilçelere ve dezavantajlı konumdaki gençlere de ulaştırılmalı.
3. **Belediye İstihdamında Liyakat ve Şeffaflık.** Belediyedeki işe alım takvimi ve kriterler yıl başından itibaren açık bir şekilde paylaşmalı; işe alım süreçleri denetlenebilir hale getirilmeli. Çalışma hakkı alanındaki tüm faaliyetlerin etki ve katılım verileri düzenli, şeffaf raporlarla kamuoyuyla paylaşılmalı.
4. **Yeni Mezunlara İlk İş Deneyimi Kapısı Açılmalı:** Belediye ihalelerinde ve yüklenici firmalarla kurulan iş ilişkilerinde genç istihdamını destekleyen sosyal etki kriterleri yaygınlaştırılmalıdır. Mevzuatın izin verdiği alanlarda, yüklenici firmaların yeni mezun gençlere belirli oranlarda istihdam, staj veya işbaşı deneyimi imkânı sunmasını teşvik edecek uygulamalar geliştirilmelidir.
5. **Tarım Gençler için Sürdürülebilir Bir Geçim ve Kariyer Alanı Olarak Desteklenmelidir:** Genç çiftçilerin kente göç etmek zorunda kalmadan üretime devam edebilmesi için yerel politikalar geliştirilmelidir. Üniversiteler, kooperatifler ve meslek örgütleriyle işbirliği içinde genç istihdamını tarım ve sürdürülebilir üretim alanlarına yönlendiren programlar yürütülmelidir.

4. Eğitim Hakkı ve Kendini Gerçekleştirme

Eğitimin mekânla, ulaşım, güvenlik, ekonomik koşullarla ve kimlikle iç içe geçtiğini; bunlardan herhangi birini çözmeden diğerini çözmenin mümkün olmadığını görüyoruz. Bu nedenle önerimiz sınıf duvarlarının ötesine geçiyor: gençlerin her ilçede çalışabileceği, üretebileceği, sosyalleşebileceği mekânlar; gece de işleyen ulaşım; gelir düzeyinden bağımsız

burs ve kurs erişimi; Erasmus'tan KPSS'ye, dil eğitiminden yetenek programlarına uzanan bir destek zinciri kurulmalıdır.

4.1. Antalya'da mevcut durum

Antalya, Türkiye'nin en kalabalık öğrenci nüfusuna sahip şehirlerinden biri. 2025 verilerine göre kentte 5 üniversitede toplam 83.671 öğrenci okuyor. 18-35 yaş aralığındaki genç nüfus ise 716.072. Yani şehirde yaşayan her beş kişiden biri genç (TÜİK, 2025).

Bu rakam bize şunu söylüyor: eğitim hakkı söz konusu olduğunda belediyenin sorumluluğu yalnızca üniversite öğrencileriyle sınırlı değil. Diploma almak kadar, diploma sonrasını da kurmak; formal eğitimin dışında yeteneğini geliştirmek, kendini gerçekleştirmek için alan bulmak da bu hakkın parçası.

4.2. Gençler ne söylüyor?

En sık duyduğumuz şikâyet mekânların yetersizliği. Çalışacak, sosyalleşecek, nefes alacak yer olmadığını, merkezde de ilçede de kütüphanelerin yetersiz kaldığını, kalabalık ve sınav döneminde fiilen kullanılamaz hale gelen çalışma alanlarını gençler çok sık dile getirdi. Üstüne bir de internet sorunu ekleniyor.

"Kampüs dışı hiçbir yerde doğru düzgün çalışacak, arkadaşlarımızla buluşacak ortam yok. İnternet bulmak da bir dert." (Erkek, 22, Öğrenci)

İstenen şey karmaşık değil: ders çalışılabilecek, film izlenebilecek, gençlerin vakit geçirebileceği ve tüm bunları yaparken para harcamak zorunda olmayacağı bir alan.

"Şöyle bir yer olsa keşke; içinde oyun oynayabileceğimiz, kitap okuyabileceğimiz, belki film izleyebileceğimiz bir alan. Ama öyle bir yer maalesef yok." (Kadın, 21, Öğrenci)

Mekân yoksa akademik gelişim ve yetenek inşası kısıtlanıyor, kültürel hayata katılım da.

"Kendini akademik olarak ilerletebilecek bir genç için kütüphane ortamımız bile çok az. Kültürel olarak da çok eksik." (Kadın, 22, Öğrenci)

Genç ilçede yaşıyorsa bu uçurum daha da derinleşiyor. Merkezdeki akranına kıyasla kütüphaneye, kursa, kaynağa ve bilgiye ulaşamıyor. Mevcut kütüphaneler tek tip kullanım için tasarlanmış; ekip çalışması, yaratıcı üretim, sosyalleşme bunların içinde yok. Bir de şu var: kampüs şehir merkezine uzak, gece seferleri yok ya da yetersiz. Bu yalnızca bir ulaşım sorunu değil. Özellikle genç bir kadın için, gece güvenli eve dönüp dönememe meselesi. Eğitim hakkı burada ulaşım hakkıyla ve güvenlik hakkıyla iç içe geçiyor.

4.3. Belediyede mevcut durum

Eğitim alanında belediyenin ürettiği pek çok hizmet ve yarattığı pek çok mekan bulunuyor. 1 kütüphane, 4 gençlik merkezi, 29 yaş altına indirimli ulaşım hakkı bunların başında geliyor. Burs programından 2024'te 3.711 öğrenci yararlandı. ATABEM'de ücretsiz YKS hazırlık kursları sürüyor; düşük gelirli ailelerden gelen gençler önceliklendiriliyor.

Kepez'deki Gençlik Kampı ve Eğitim Merkezi yılda 1.588 kişiye ulaşıyor; izcilik, proje yazma, afet farkındalığı ve yaz kampları burada şekilleniyor. Genç Antalya Gönüllüleri Programı 4.448 aktif gönüllüsü ile en geniş tabana sahip. Gençler burada izleyici değil, uygulayıcı ve organizatör olarak yer alıyor. HUB Antalya'da Gameathon ve Fikir Maratonlarıyla mentorluk ve inovasyon imkânı sunuluyor. Serik Bilim Köyü STEM ve çevre temalı deneyimsel öğrenme alanı olarak öne çıkıyor.

Gençlik Ofisleri Erasmus+, gönüllülük ve staj programları konusunda bilgilendirme yapıyor. Kadınlara yönelik sinema okulu ve yaratıcı endüstriler programları kapsamında üretilen 5 kısa film Altın Portakal dahil ulusal festivallerde gösterilmiş. Gençlerin yetenek gelişimi için oluşturulan pek çok imkan olsa da yapılacak daha çok şey var.

4.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

- **Erişim Vazgeçilmez Bir Standart Olmalı; Gencin Nerede Yaşadığı, Neye Erişebildiğini Belirlememeli.** Genç bir hizmete ulaşamıyorsa o hizmet yok demektir. Gece kampüstən dönemiyorsa, ilçeden merkeze gelemiyorsa, ulaşım maliyeti önünde bir bariyer oluşturuyorsa bunlar lojistik sorunlar değil, eşitlik sorunlarıdır. Gece ulaşımı, kampüs–merkez bağlantıları ve uzak ilçelerden erişim olmazsa olmaz. Gençlik Merkezleri, kütüphaneler, çalışma ve üretim alanları, sosyal olanaklar ve kültür-sanat etkinlikleri ilçelerde yaygınlaştırılmalı; aynı kentte iki ayrı gençlik yaşanmamalı.
- **Burs Programını Genç de Görecek.** Burs programı sosyoekonomik kırılımları gözeterek biçimde yeniden tasarlanmalı ve genişletilmeli: ilk kuşak üniversite öğrencisi, NEET geçmişi olan, dezavantajlı bölgeden gelen, engelli gençler; hepsi öncelikli olarak kapsama alınmalı.
- **Eğitim Desteklerini Genç Aramamalı, Destek Genci Bulmalı.** Kurs kontenjanları dar gelirli gençler için genişletilmeli. Sınav hazırlık desteği YKS ile sınırlı kalmamalı; KPSS dahil farklı sınav türlerini ve yabancı dil eğitimini kapsamalı. Duyurular belediyenin kanallarında değil, gencin olduğu mecralarda yaygınlaştırmalıdır.
- **Yetenek Geliştirme ve Uluslararası Fırsatlar Merkeze Sıkışmamalı.** Bu kentte kendini geliştirme fırsatlarına erişim, gencin öğrenci olup olmamasına, mavi ya da beyaz yaka çalışıyor olmasına, merkez ilçede yaşayıp yaşamadığına göre değişmemelidir. Erasmus+, gönüllülük ve hareketlilik programları ilçelere ulaşmalı. Üretilen iş görünür kılınmalıdır.

5. Kamusal Yaşama Katılım ve Kentsel Aidiyet Hakkı

Gençlerin bu şehrin sahibi, bu şehrin asli unsuru olarak hissetmeleri gerekiyor. Günün her saati gençlerin güvenle oturabileceği bir park, para harcamadan arkadaşlarıyla vakit geçirebileceği bir mekân, gece güvenle eve dönebileceği bir şehir; bunlar lüks değil, temel hak. Kamusal alanlar gencin ihtiyaçlarına göre tasarlanmalı, bu şehrin önceliği olduğunu gence hissettirilmelidir.

5.1. Antalya'da mevcut durum

Antalya'nın sosyal yaşam kalitesini düzenli ölçen güncel bir il endeksi yok. Elimizdeki en kapsamlı veri 2015 tarihli. TÜİK'in 11 boyut ve 41 göstergeye dayanan İllerde Yaşam Endeksi'nde Antalya 81 il içerisinde 44. sırada. İlçe bazında bakıldığında ise tablo daha da keskin. Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın hazırladığı 2022 Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Sıralaması'nda Muratpaşa Türkiye genelinde 15., Konyaaltı 27. sırada. Yani sosyal ve ekonomik olanaklar büyük ölçüde merkez ilçelerde yoğunlaşıyor. Saha araştırmasında defalarca duyduğumuz merkez–ilçe eşitsizliği, rakamlarla da doğrulanıyor.

Alanya'da, Akseki'de, Finike'de, Manavgat'ta yaşayan genç bu tablonun ne anlama geldiğini zaten biliyor. Merkezde ne varsa onlara uzak, ulaşım yorucu, gece sefer yok, sosyal alan yok. Bunu bir istatistik olarak değil, gencin gündelik hayatının gerçeği olarak görüyoruz.

5.2. Gençler ne söylüyor?

İzleme çalışmaları gençlerin kentle kurduğu ilişkide birbirini kesen, "aidiyet kıran" ve kentte yaşamı zorlaştıran üç temel hat olduğunu ortaya koyuyor: turist–vatandaş, merkez–kırsal ve toplumsal cinsiyet.

"Turist–Vatandaş Ayrımı: "Burada Sadece Okuyoruz, Yaşıyor Sayılmayız"

En sık duyduğumuz şikâyet şu: bu şehir genç için tasarlanmamış. Barınmadan fiyatlandırmaya, esnaf tutumundan kamusal hayatın diline kadar turizm hakimiyeti sebebiyle gençler ikinci planda hissediyor.

"Öğrenci için yaşayan bir şehir değil burası. Belediye burada sadece okuyoruz, yaşıyor sayılmayız aslında. Sadece derse git, yurda dön, yemek ye... Döngü bu." (Kadın, 21, Öğrenci)

Fiyatlar orada yaşayanlar için değil, turistler için belirleniyor. Bu yapısal bir mesele.

Merkez–Kırsal İlçe Ayrımı: "Her şey merkezde var diyorlar ama gidemiyoruz"

İkinci kırılma hattı coğrafi. Genç ilçede yaşıyorsa ulaşım, güvenlik, sosyal alan, kültürel hayat – bunların hepsi mesafe meselesi haline geliyor. Hafta sonu merkeze inmek için bir buçuk saat otobüs bekleniyor.

"Buradan oraya gitmek gerçekten bütün öğrenciler için zulüm." (Erkek, 22, Öğrenci).

Kampüs tepede, otobüsler seyrek, gece seferi yok. Gençler sınava yetişemiyor, derse geç kalıyor; gece 11'den sonra dışarıda kalırsa ya taksiye para verecek ya yürüyecek. Ulaşım sorunu sosyal hayata da yansıyor. Güvenle oturabileceği bir park, arkadaşlarıyla takılabileceği ticari olmayan bir alan, para harcamadan vakit geçirebileceği kapalı bir mekân; bunlar yaşadığı ilçede neredeyse yok.

"Buluşacağımız bir yer yok. Hep kafede oturmak zorundayız." (Kadın, 21, Öğrenci)

Kafede oturmak da para istiyor. Sonunda genç evde ya da yurttaki kalıyor, şehri yaşayamıyor.

Toplumsal Cinsiyet: "Yurdum Güvenli Ama Yolda Güven Yok"

Genç bir kadın olarak bu şehirde yaşamak, ulaşım ve mekân sorunlarının üstüne bir de güvenlik hesabı yapmak demek. Nereye gidebilir, kaçta çıkabilir, nasıl döner; bunlar genç kadınlar için birer lojistik soru değil, birer risk hesabı.

"Benim yurdum güvenli bir yerde... Ama yurduma giden yollar öyle değil." (Kadın, 19, Öğrenci)

Taksi parası yoksa, yanında arkadaş yoksa, otobüs de kalkmışsa geriye tek seçenek kalıyor: karanlık bir yolda yürümek. Bu bir güvenlik hissi sorunu değil, kentsel hareketlilik hakkı sorunu.

"Tehlikeli bir yol. Polis falan yok. Birinden yardım isteyemiyorum ve gergin hissediyorum." (Kadın, 20, Öğrenci)

5.3. Belediyede mevcut durum

Doğan Hızlan Kütüphanesi, Şehir Tiyatroları, Konservatuvar, kültür merkezleri, Gezici Kütüphane, Kadın Müzesi. Konyaaltı'nda Sahilde Sinema, 19 ilçede dolaşan Gezen Sinema. Altın Portakal, Kitap Fuarı, Piyano Festivali. Bunlar kentin sosyal-kültürel dokusunu ayakta tutan yapılar.

Genci doğrudan hedef alan mekânlar söz konusu olduğunda tablo daha sınırlı olsa da, büyüyor. Dört gençlik merkezi ve Doğan Hızlan Kütüphanesi temel altyapıyı oluşturuyor. Ocak 2025'te HUB Antalya içinde Dijital Gençlik Merkezi (DİGEM) açıldı. Spor merkezleri, Sahilde Sabah Spor, tenis kortları, yürüyüş ve bisiklet yolları da doğrudan gence açık hizmetler arasında.

Ama izleme süreci iki yapısal sorunu net biçimde ortaya koydu. Birincisi, bu hizmetlerin büyük çoğunluğu merkez ilçelerde yoğunlaşıyor. İlçede yaşıyorsan bunlara erişmek çok daha zor. İkincisi, mevcut mekânlar gencin gündelik ihtiyacına - akşam buluşması, birlikte üretme, ders çalışma - yetecek kapasitede değil.

"Gençlerin toplandığı, kimsenin rahatsız etmediği, ticari olmayan alanlar Alanya'da neredeyse hiç yok." (Erkek, 29, Beyaz Yaka)

5.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

- **Sosyal Alan Zenginliği Arttırılmalı ve Tüm Şehre Eşit Bir Şekilde Yayılmalı.** Gençlerin para harcamadan vakit geçirebileceği üçüncü mekânlar yaygınlaştırılmalı. Kampüs–yurt–merkez ulaşım hatları eğitim ve sosyal yaşam takvimine göre planlanmalı. Hizmetler, kamusal alan tasarımı ve iletişim kanalları her kimlikten ve gelir düzeyinden genci merkeze alacak biçimde yeniden düzenlenmelidir.
- **Kamusal Hayat Canlandırılmalı.** Ücretsiz kültürel ve sosyal etkinlikler yalnızca merkeze değil, ilçelere de taşınmalı. Etkinlik planlamasında gençler de söz sahibi olmalı. Gençlerin öneri ve taleplerini doğrudan iletebileceği bir katılım mekanizması kurulmalı. Sinema, müzik, tiyatro, spor; bu alanlarda ücretsiz seçenekler artırılmalı.
- **Gençler, Kentin Asli Unsuru Olmalı:** Esnaftan kira piyasasına, kamusal alandan gündelik hayata kadar gençlerin karşılaştığı ayrımcı uygulamalar izlenmeli ve belediye tarafından müdahale edecek mekanizmalar kurulmalıdır.
- **Kent Güvenliği Artmalı:** Aydınlatma, gece ulaşımı, güvenli kamusal alan tasarımı ve taciz–şiddet başvuru mekanizmaları hayata geçirilmeli. Genç bir kadının bu şehirde gece de özgürce hareket edebilmesi için gereken altyapıyı kurmak belediyenin sorumluluğu.

6. Demokrasi, Katılım ve Söz Hakkı

Gencin şikâyeti kaybolup gitmemeli, her geri bildirimine yanıt almalı, her önerisinin nereye gittiğini takip edilebilmeli. Genci ilgilendiren kararlarda gençler masada olmalı. Danışılacak biri olarak değil, birlikte üreten biri olarak. Belediye gence yönelik bir birim kurmadan önce o birimi gençle tasarlamalı. İlçeden merkeze katılmak için ulaşım engeli olmamalı. Örgütlenmek için mekân, hukuki destek ve lojistik zemin hazır olmalı.

6.1. Antalya'da mevcut durum

2026 Dernekler Bilgi Sistemi verilerine göre Antalya'da "gençlik" alanında faaliyet gösteren 5 dernek var. Antalya Kent Konseyi ve Antalya Büyükşehir Belediyesi Gençlik Meclisi de faaliyette. Kâğıt üzerinde katılım altyapısı kurulmuş görünüyor.

Ama bir sayı daha var: Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 112 üyesinden yalnızca 2'si 18-29yaş aralığında. Nüfusun yüzde 18'ini oluşturan bir kuşak, karar masasında yüzde 1,79 ile temsil ediliyor. Bu fotoğraf değişmeye mecbur.

6.2. Gençler ne söylüyor?

Gençler belediyeye ulaşmaya çalıştığında ne oluyor? Çoğu zaman oradan oraya yönlendirme, hat düşmemesi, yanlış birime yönlendirilme, tekrar arama ve nihayetinde dilekçe yazmaya karar verme döngüsü içerisinde kalıyor. Dört yıldır aynı otobüs sorununu çözmeye çalışan bir öğrenci bunu en net biçimde anlatıyor:

"Alanya Belediyesi'ni arıyorum, 'Büyükşehir'i ara' diyorlar. Büyükşehir'i arıyorum, 'dilekçe yaz' diyorlar." (Kadın, 21, Öğrenci)

Bu bir teknik arıza değil, yapısal bir sorun. Üç boyutu var: gençlerin büyük çoğunluğu Gençlik Meclisi'nin varlığından ya habersiz ya da işlediğine inanmıyor; belediye personeli gence yeterince destek verecek donanımda olmayabiliyor; şikâyet ve geri bildirim kanalları yeterince etkili çalışmayabiliyor.

Katılım hakkı

Katılım süreçlerinde "hangi genç?" sorusu yanıtsız kalıyor; her profil, her ilçe, her kimlik temsil edilemiyor. Görüşler alınıyor ama bu fikirlerin nereye gittiği ve nasıl bir iz bıraktığı izlenmiyor. Genç ilçede yaşıyorsa kentsel kararlara erişebileceği yapılar yok denecek kadar az. En sık tekrarladığı sorun ise Gençlik Meclisi'nin aldığı kararların Belediye Meclisi gündemine yeterince taşınmaması, dolayısıyla bağlayıcı bir karşılık bulmaması.

Sonuç öngörülebilir: umutla başlayan inisiyatifler sönümleniyor. Geri dönüş olmayınca ses duyurmak için motivasyon da kalmıyor.

"Toplandık, öneriler verdik, şikayetleri söyledik. Güzel bir şeydi evet ama devamı geldi mi? Şikayet edilen hiçbir şey yapılmadı." (Kadın, 21, Öğrenci)

Olumlu adımlar ise yok değil. Kent Konseyi ve Antalya Büyükşehir Belediyesi Gençlik Meclisi kurumsal bir zemin sunuyor. GoFor ile imzalanan işbirliği protokolü sivil toplumu sürecin içine alıyor. AKÜDAK, İzcilik Federasyonu, Engelsiz Yaşam gibi yapılarla ortak programlar yürütülüyor. Ama bu yapıların potansiyelini gerçeğe dönüştürmek için eksikler hâlâ var. Duyurular genci bulamıyor. Gençlik hizmetlerinde genç çalışan az, faaliyetler ilçelere ulaşmıyor.

Örgütlenme hakkı

Gençler bir araya gelmek için ücretsiz, erişilebilir, sürekli kullanabileceği bir alan arıyor ama hem merkezde hem ilçelerde bu alanlar ciddi ölçüde yetersiz. Uncalı, Meltem, Pınarbaşı'nda

açık var; Alanya, Akseki, Finike'de bu açık daha da büyük. Gençlik merkezi sayısı kentin genç nüfusuyla orantılı değil.

Talep basit: gençlerin buluşabileceği, örgütlenebileceği, uzun vadeli kullanıma açık ücretsiz mekânlar. Etkinliğe katılmak için belediye otobüsü dahil ulaşım ve lojistik destek gerekiyor. Bunlar olmadan örgütlenme hakkı kâğıt üzerinde kalıyor.

6.3. Belediyede mevcut durum

Altyapı kâğıt üzerinde mevcut: Kent Konseyi var, Gençlik Meclisi var, stratejik planda gençlik hedefi var, gençlik merkezleri var. Erasmus+ "Youth Democracy Academy" kapsamında demokrasiye katılım ve ifade becerilerine yönelik eğitimler yürütülüyor. Bunlar küçümsenmeyecek adımlar. Ancak bu şehrin gençleri daha fazlasını hak ediyor.

Gençlik Meclisi bu açığı kapatmak için bir kanal olabilir çünkü 112 üyesiyle lise, üniversite, STK, bağımsız genç temsilciliği gibi geniş bir profili kapsıyor. Potansiyel orada. Ama o potansiyelin gerçeğe dönüşmesi için Gençlik Meclisi kararlarının Belediye Meclisi gündemine taşınması, izlenebilir ve bağlayıcı bir nitelik kazanması gerekiyor.

6.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

- **Gençler için Geribildirim ve Arabuluculuk Kanalları Güçlendirilmeli.** Belediyeye ulaşmak bir labirentte dolaşmak olmaktan çıkarılmalı. Şikâyet kaybolmamalı, önerinin nereye gittiğini öğrenilmeli. Tek noktadan başvurulabilecek, hesap verebilir bir şikâyet ve geri bildirim hattı kurulmalı. Gençler ile yeni nesil iletişim kanallarında buluşulmalı.
- **Karar Süreçlerine Hakiki Bir Katılım Mümkün Olmalı.** Genç görüşü alınıp unutulmamalı. Kentin kararlarını gerçekten etkileyen, bağlayıcı ve sürekli bir temsil için somut adımlar atılmalı. Gençlik Meclisi kararları Belediye Meclisi gündemine taşınmalı. Belediye Meclisi'nde genç temsiliyi artırmaya yönelik politikalar geliştirilmeli. Çalıştay ve danışma toplantılarında dile getirilen her önerinin akıbeti gence geri bildirilmeli. Tek seferlik danışma yerine sürekli ve izlenebilir katılım yapısı kurulmalı.
- **Katılım Kapısı Tüm Gençlere Açık Olmalı.** Katılım süreçleri ilçede yaşayan, dezavantajlı konumdaki, farklı kimlikten her genci kapsayacak şekilde tasarlanmalı. İlçeden merkeze katılım için ulaşım ve lojistik destek kurumsal olarak sağlanmalı. Genci ilgilendiren birimler kurulmadan önce gençlerle birlikte tasarlanmalı. Gençlik hizmetlerinde daha fazla genç çalışan istihdam edilmeli.
- **Gençlerin Hak Arayışı Kurumsal Destekler ile Buluşmalı.** Gönüllü hukukçularla iş birliği içinde ücretsiz hukuki danışmanlık mekanizması kurulmalı. Belediyenin gençlik örgütleriyle imzaladığı protokol sayısı artırılmalı.
- **Örgütlenme Hakkı Desteklenmeli.** İlçede de merkezde de, ücretsiz ve sürekli kullanılacak örgütlenme alanları olmalı. Gençler bir araya gelmek için para

harcamak ya da merkeze gitmek zorunda kalmamalı. Üniversite öğrenci topluluklarına ulaşım, mekân ve lojistik destek kurumsallaştırılmalı.

7. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği

Antalya'nın genç kadınların yalnızca güvende olduğu değil; söz sahibi olduğu, karar alabildiği ve kentin ekonomik, sosyal ve siyasal yaşamına tam ve eşit katılabildiği bir kent olması için Antalya Büyükşehir Belediyesi toplumsal cinsiyet eşitliği merceği ile yönetilmelidir.

7.1. Antalya'da mevcut durum

Antalya'da kadın istihdamı, kâğıt üzerinde Türkiye'nin geri kalanından daha parlak görünüyor. Antalya, Isparta ve Burdur'u kapsayan TR61 bölgesi, yüzde 39,3 ile ülkenin en yüksek kadın istihdam oranına sahip bölge.

Bu görece iyi rakamın altında aslında kırılğan bir zemin var. Antalya'nın ekmeği büyük ölçüde turizme bağlı ve turizm mevsimlik. Yaz aylarında oteller açılınca işsizlik hızla düşüyor, sezon kapanınca binlerce insan işsiz kalıyor.

Bir de evin içinde, kimsenin "iş" saymadığı bir yük var.

Mevsimlik ve güvencesiz işler, kadınların sırtındaki bakım yükü, genç kadınlardaki yüksek işsizlik ve karar süreçlerindeki sınırlı temsil bir arada düşünüldüğünde, toplumsal cinsiyet eşitliği bu kentte hâlâ çözüm bekleyen bir mesele.

7.2. Genç kadınlar ne söylüyor?

Antalya Büyükşehir Belediyesi ve Gençlik Örgütleri Forumu ortaklığında yürütülen Eşitlik İçin Gençlik: Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Dayalı Sivil Alanlar İnşa Etmek" adlı projemiz bize genç kadınların kent deneyimleri hakkında pek çok şey öğretti. Gençlik politikalarının toplumsal cinsiyetten bağımsız düşünölemeyeceğinin farkındayız.

Genç kadınların akşam dersten ya da işten çıktığında eve nasıl döneceğini düşünmek zorunda kalması, bir etkinliğe gitmekten "saat geç olur" diye vazgeçmesi; bunların hepsi aslında eğitime, işe, sosyal hayata eşit katılıp katılamadığıyla ilgili. Yani güvenlik genç kadınlar için bir eşitlik meselesi.

Üstelik, çoğu gencin karşılaştığı turizm odaklı ve mevsimlik iş düzeni genç kadınları daha güvencesiz, daha düşük ücretli, çoğu zaman kayıt dışı işlere itiyor. Bir de evdeki bakım yükü, görünmeyen sorumluluklar var; bunlar kamusal hayata, karar süreçlerine ayırabileceği zamanı sessizce daraltıyor. Katılım kanalları sözde açık olsa bile, genç kadınların söylediklerinin

gerçekten bir kararı değiştirdiğini görmek her zaman mümkün olmuyor. Kısacası; kamusal alana erişimden çalışma yaşamına, eğitimden kent yönetimine katılıma kadar genç kadınlar birçok alanda ek engellerle karşılaşılıyor.

7.3. Belediyede mevcut durum

Aile ve Toplum Hizmetleri Şube Müdürlüğü; aile danışma merkezleri, kadın sığınma evleri ve kadın danışma merkezlerinin işleyişini düzenlemek, toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak, şiddet, taciz ve istismarı önlemekle görevli.

Kadınların bireysel gelişimini desteklemek amacıyla hizmete açılan Kadın Danışma Merkezi faaliyetlerini sürdürüyor ve kadına yönelik şiddetle mücadele için sığınak hizmeti bulunuyor.

Ekonomik güçlenme tarafında en somut örnek ise kadın kooperatiflerine yönelik destekler. Belediyenin 2022'de başlattığı "Üreten Kadınlar, Kazanan Yarınlar" projesiyle desteklenen kadın kooperatifleri, kendilerine tahsis edilen alanlarda hiçbir kira ödemededen üretim yapıyor; ürünler yine belediyenin ücretsiz tahsis ettiği satış alanlarında satışa sunuluyor.

7.4. Gençlerden Öğrendiklerimizle Politika Önerilerimiz

- **Toplumsal Cinsiyete Duyarlı Veri Üretilmelidir:** Gençlere yönelik tüm hizmetlerde mümkün olan her durumda yaş, cinsiyet ve diğer eşitsizlik göstergelerine göre ayrıştırılmış veri üretilmeli; hangi gençlerin hizmetlere erişebildiğini ve hangilerinin erişemediği görünür kılınmalıdır.
- **Genç Kadınların Kent Yaşamına Eşit Katılımı Desteklenmelidir:** Kamusal alan, ulaşım, kültür-sanat, spor ve eğitim hizmetlerini tasarlarken genç kadınların deneyimleri dikkate alınmalı; hizmetlerin kullanımında ortaya çıkan eşitsizlikler düzenli olarak izlenmelidir.
- **Güvenli ve Erişilebilir Bir Kent İçin Çalışılmalıdır:** Aydınlatma, gece ulaşımı, güvenli duraklar, acil destek mekanizmaları ve kamusal alan tasarımlarında genç kadınların ihtiyaçları önceliklendirilmelidir. Kent güvenliği yalnızca suç oranları üzerinden değil, genç kadınların kendilerini ne kadar özgür ve güvende hissettikleri üzerinden değerlendirilmelidir.
- **Çalışma Yaşamındaki Eşitsizliklerle Mücadele Edilmelidir:** Genç kadınların istihdama erişimini destekleyen programlar güçlendirilmeli; güvencesiz çalışma, ücret eşitsizliği, işyerinde şiddet ve taciz gibi sorunlarla mücadele eden yerel mekanizmalar desteklenmelidir.
- **Katılım Mekanizmalarında Eşit Temsil Güvence Altına Alınmalıdır:** Gençlik Meclisi, danışma süreçleri, çalıştaylar ve katılım mekanizmalarında genç kadınların eşit ve anlamlı temsili desteklenmeli; yalnızca katılım sayıları değil, karar alma süreçlerindeki etkileri de izlenmelidir.
- **Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Tüm Gençlik Politikalarına Yaygınlaştırılmalıdır:** Toplumsal cinsiyet eşitliği yalnızca kadınlara yönelik hizmetlerin konusu değildir.

Sağlık, barınma, istihdam, eğitim, sosyal yaşam ve katılım başlıklarının tamamında toplumsal cinsiyet etkilerini değerlendirecek eşitlik yaklaşımı temel alınmalıdır.

- **Genç Kadınlar Hizmetlerin Yararlanıcısı Değil, Politika Ortakları Olarak Görülmelidir:** Genç kadınların deneyimleri yalnızca ihtiyaç tespiti için değil; politika geliştirme, uygulama ve izleme süreçlerinin her aşamasında belirleyici bir bilgi kaynağı olarak kabul edilmelidir. Antalya'nın geleceğine ilişkin kararlar genç kadınların bilgisi, deneyimi ve katılımı olmadan alınmamalıdır.

Bu Öneriler Bir Politika Metnine Dönüşürse Nasıl İzlenmeli?

Bu bölüm, GoFor'un yerel gençlik politikası için sunduğu önerilerin belediye tarafından gençlerle birlikte sahiplenilmesi ve bir politika metnine dönüştürülmesi halinde nasıl izlenmesi gerektiğine dair bir çerçeve sunmaktadır. Çünkü gençlik politikası yalnızca hazırlanıp yayımlanan bir metinle sınırlı kalmaz; gençlerin gündelik hayatında karşılık bulduğu, düzenli olarak izlendiği ve ihtiyaçlara göre güncellendiği ölçüde anlam kazanır.

Bu öneriler bir vitrin metni değil, gençlerle birlikte imzalanmasını istediğimiz yerel gençlik politikasının temelini oluşturan bir çağrıdır. Yerel Gençlik Politika Belgesi'ni canlı tutacak olan ise, kâğıt üzerindeki sözlerin gençlerin hayatına dokunup dokunmadığının her yıl belediyeler ve gençler tarafından birlikte izlenmesi, değerlendirilmesi ve gerektiğinde güncellenmesidir.

- **Sözün Takibi: Yıllık İlerleme Raporu**
Yıllık İlerleme Raporu verilen sözlerin havada kalmaması için her yıl aynaya bakmayı sağlamalı. Antalya Büyükşehir Belediyesi'nin her yıl; 8 hak alanında neler yaptığını, hangi hedefe ne kadar yaklaştığını verilerle açıklayan bir "Yıllık İlerleme Raporu" yayınlamayı taahhüt etmelidir. Bu rapor, belediyenin gençlere verdiği hesabın belgesi olmalıdır.
- **Açık Kapı Taahhüdü**
Bu izleme sürecinin sürdürülebilir olması için belediyenin kapısını gençlere fiilen açık tutması gerekir. Bu önerilerin yerel gençlik politikasına dönüşmesi halinde ilgili müdürlük bünyesinde, doğrudan politika belgesinin takibinden sorumlu bir "Koordinasyon Noktası" kurulmalı. Burası; gençlerin, gençlik örgütlerinin ve sivil toplumun her an ulaşabileceği, soru sorabileceği ve aksaklıkları bildirebileceği canlı bir iletişim kanalı olmalı. Gençlerin sesini duymak için bürokratik süreçler değil, doğrudan diyalog işletilmelidir.
- **Politika Sürecinin Asıl Sahipleri Gençlerdir**
Bu politika önerileri belgesi gençlerin emeğiyle, sesiyle şekillendi; dolayısıyla bu önerilerin yerel politikaya dönüşmesi halinde en güçlü izleyicisi ve koruyucusu gençler olmalıdır. Bu öneriler yerel gençlik politikası belgesine dönüştüğünde gençleri; verilen sözlerin tutulup tutulmadığını gözlemeye, taahhütlerin sahaya yansımadağı her noktada açıkça itiraz etmeye ve eksiklikleri görünür kılmaya davet ediyoruz. Belediye, gençlerin sesi ve denetimiyle daha şeffaf ve daha genç dostu bir kuruma dönüşecektir.

Ortak Gelecek için Çözüm Ortaklığı

Politika belgesi sadece Antalya Büyükşehir Belediyesi'nin değil, bu kenti paylaşan tüm kurumların, aktörlerin ve kent bileşenlerinin ortak sorumluluk sözleşmesi olmalıdır. Gençlerin barınmadan sağlığa, istihdamdan hak savunuculuğuna kadar uzanan çok boyutlu sorunları, ancak güçlü bir kent eşgüdümüyle çözülebilir.

Üstelik gençler için önerdiğimiz politikalar yalnızca gençlerin hayatını iyileştirmekle kalmayacak; kentin bütününe iyi gelecektir. Ulaşımın daha güvenli, kesintisiz ve erişilebilir hale gelmesi; sokakların aydınlık, kamusal alanların canlı, hizmetlerin tüm kente yayılmış olması yalnızca gençler için değil, kadınlar, çocuklar, yaşlılar, engelliler, çalışanlar ve bu kenti kullanan herkes için daha adil ve yaşanabilir bir Antalya demektir.

Bu nedenle bu belgedeki önerileri, gençlik başlığı altında hazırlanmış olsa da, Antalya'nın ortak yaşam kalitesini artıracak bir kent mutabakatı olarak görüyoruz. Politika önerilerinin hayata geçmesi; belediyeden üniversitelere, meslek odalarından özel sektöre, sivil toplumdan mahalle örgütlenmelerine kadar tüm aktörlerin katkısıyla mümkün olacaktır. Her paydaşın bu süreçte üstleneceği rol, yalnızca gençlerin değil, bütün kentin geleceğini güçlendirecektir.

Bu nedenle, belgedeki önerilerin politika tasarımı, uygulama ve izleme aşamalarında şu paydaşları yalnızca destekleyici kurumlar olarak değil, bu dönüşümün yol arkadaşları ve uygulama ortakları olarak görüyoruz:

- **Sivil Güç ve Uzmanlık Ortaklığı**

Gençlerin haklarını savunurken sivil toplumun izleme kapasitesini, meslek odalarının (Baro, Tabip Odası, Mimar ve Mühendis Odaları vb.) uzmanlığını ve kadın, engelli, çocuk hakları örgütlerinin birikimini bu politika önerileri metninin dayandığı kurumsal hafızanın önemli bir parçası olarak görüyoruz. Bu aktörlerin denetimi, rehberliği ve katkısı, önerdiğimiz yerel gençlik politikası yaklaşımının "dar bir gençlik politikası" olmaktan çıkıp bir "kentsel haklar manifestosu" niteliği kazanmasını sağlayacaktır.

- **Yerel ve Ulusal Kamu Eşgüdümü**

Gençlerin hayatına dokunan her kamu kurumu (Valilik, İŞKUR, İl Sağlık ve Milli Eğitim Müdürlükleri, Aile ve Sosyal Hizmetler vb.) ve Antalya'daki tüm üniversiteler, bu politika önerilerinde ortaya konan hedeflerin doğal ortağıdır. Gençlerin menfaati için yetki sınırlarını değil, "hizmet sınırlarını" genişletmeyi; tüm kamu kaynaklarını gençler için en verimli şekilde birleştirmeyi yerel gençlik politikasının temel yönetim ilkelerinden biri olarak benimsemek gerekir.

- **Akademik ve Bilimsel Rehberlik**

Bu önerilerin yerel politikaya dönüşmesi ve uygulanması halinde ortaya çıkacak sonuçlar değerlendirilirken ve yeni politikalar üretilirken Antalya'daki üniversitelerin akademik desteği

ve araştırma kapasitesi sürecin merkezine alınmalıdır. Veriye dayalı, ölçülebilir ve bilimsel bir gençlik politikası için akademik dünyayı bu sürecin “akıl ortağı” olmaya davet ediyoruz.

Ortak Bir Sorumluluk Çağrısı

Gençlik Örgütleri Forumu olarak gençlerin hayatını iyileştiren her türlü iş birliğini, ortak izleme mekanizmasını ve paydaş katılımını bu politika önerileri yaklaşımının asli unsurları olarak görüyoruz. Gençlik politikalarının yalnızca belediye birimlerinin değil; üniversitelerin, kamu kurumlarının, özel sektörün, meslek odalarının, sivil toplumun, mahalle örgütlenmelerinin ve gençlerin ortak sorumluluğuyla hayata geçebileceğine inanıyoruz. Gençlik alanı ne kadar çok aktör tarafından sahiplenilirse, Antalya o kadar kapsayıcı, dayanıklı ve genç dostu bir kente dönüşecektir.

Başarılı bir gençlik politikasının ölçütü yalnızca kaç gence ulaştığı değil, kimleri geride bırakmadığıdır. Bu nedenle Gençlik Örgütleri Forumu olarak eşitliğin tüm gençlik politikalarının merkezine yerleştirilmesini ve her gencin kentsel yaşama onurlu, güvenli ve eşit biçimde katılabildiği bir Antalya için çalışılmasını öneriyoruz.

Son Söz Yerine

Antalya'nın gençler için taşıdığı imkân, yalnızca deniziyle, güneşiyle, üniversiteleriyle ya da turizmin yarattığı hareketlilikle ölçülemez. Bu imkân; merkezde ya da ilçede yaşayan, öğrenci olan ya da olmayan, çalışan, iş arayan, bakım yükü taşıyan, genç kadın, engelli, göçmen, mülteci ya da farklı kimliklerden gelen her gencin bu şehirde kendini ne kadar güvende, görünür, eşit ve değerli hissettiğiyle anlam kazanır.

Bu nedenle bu öneriler, yalnızca belediyeye sunulan teknik başlıklar değil; Antalya'da gençlerin kendi kentlerinde misafir gibi değil, eşit yurttaşlar ve asli özneler olarak var olabilmesi için yapılmış bir çağrıdır. Turizmin, merkez-ilçe eşitsizliğinin, güvencesiz çalışmanın, barınma krizinin ve güvenli hareketlilik ihtiyacının gençlerin gündelik hayatında yarattığı yükleri görmeden genç dostu bir Antalya'dan söz etmek mümkün değildir.

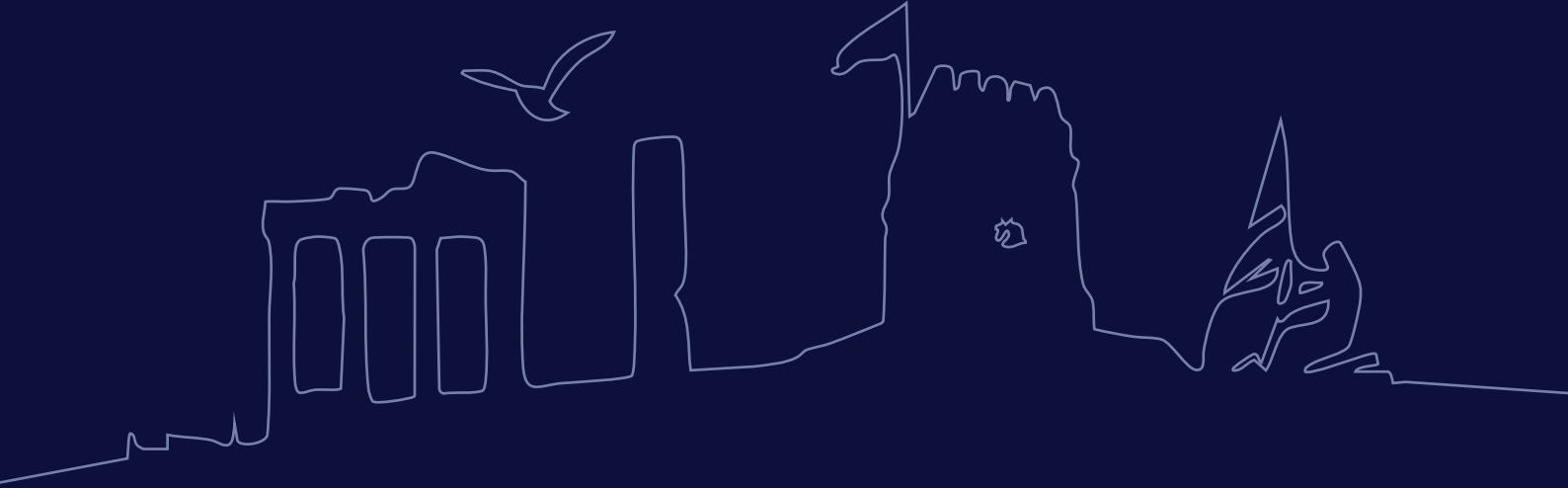
GoFor olarak bu metnin Antalya'da gençlik alanında çalışan herkes için kullanılabilir bir kaynak olmasını; zaman içinde gençlerin, genç kadınların ve gençlik örgütlerinin katılımıyla sahiplenilen, izlenen ve geliştirilen bir yerel gençlik politikasına dönüşmesini diliyoruz. Çünkü Antalya'nın genç dostu bir kent olması, gençlere yalnızca hizmet sunmasıyla değil; gençlerin sözünü, emeğini, itirazını, güvenlik ve eşitlik talebini kentin ortak geleceğinin merkezine yerleştirmesiyle mümkün olacaktır.

Ek 1: İzleme Yapılan Hak Başlıkları*

Politika Alanı	Gençlerin Sorusu	İzleme Odağı
Ayrımcılıkla Mücadele	Hizmetlere erişirken cinsiyetimiz, engelimiz veya kimliğimiz yüzünden geri plana itiliyor muyuz?	Kurumsal eşitlik standartları, personel eğitimleri ve çoklu ayrımcılığa karşı güvenli başvuru mekanizmaları.
Barınma Hakkı	Bu kentte genç bir insan nerede, hangi koşullarda ve ne kadar güvenle barınabiliyor?	Yurt kapasiteleri, kira desteği, öğrenci dostu konut planlaması ve ulaşım entegrasyonu.
Çalışma Hakkı	Belediye, gençleri iş hayatına hazırlarken gerçekten yol gösterici ve hak koruyucu mu?	Prekaryalaşma ile mücadele, stajyer hakları, "zaman yoksulluğu" ve güvenceli istihdam.
Eğitim Hakkı	Kütüphane ve kurs gibi imkanlara her genç (NEET dahil) eşit ve sürdürülebilir şekilde ulaşabiliyor mu?	Teknolojik altyapı, ücretsiz internet erişimi ve ilçeler arası eğitimde fırsat eşitliği.
İfade Özgürlüğü	Gençler bu kentte sözünü eleştirilince dışlanmadan, baskı hissetmeden özgürce söyleyebiliyor mu?	Dijital ve fiziksel ifade alanlarının güvenliği ve geri bildirim mekanizmalarının işlerliği.
Katılım ve Örgütlenme	Toplantıya "çağrılmak" mı, yoksa kararın ve politikanın gerçek bir ortağı olmak mı?	Gençlik Meclisi'nin etki düzeyi, sivil toplum iş birlikleri ve kurumsal destek mekanizmaları.
Sağlık Hakkı	Sağlık ve psikolojik destek hizmetleri gençlerin bütüncül iyi oluşuna ne kadar dokunuyor?	Ücretsiz psikolojik destek, cinsel sağlık danışmanlığı ve koruyucu sağlık taramaları.

* Sivil izleme sürecinde ele alınan 8 hak başlığı, bu belgede 6 politika bölümü altında toplanmıştır. "İfade özgürlüğü" ile "katılım ve örgütlenme" başlıkları "Demokrasi, Katılım ve Söz Hakkı" bölümünde birleştirilmiş; "ayrımcılıkla mücadele" ise ayrı bir bölüm olarak değil, belgenin tamamını kesen bir tema olarak ele alınmıştır.

yere| gençlik politikası

GENÇLİK
ÖRGÜTLERİ
FORUMU